

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 259/2015
31.03.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.М., због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., адвоката И.Р., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Неготину К бр.14/2010 од 25.02.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.3697/13 од 16.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 31.03.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Неготину К бр.14/2010 од 25.02.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.3697/13 од 16.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Неготину К бр.14/2010 од 25.02.2013. године, окривљени Д.М. оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела злоупотребе службеног положаја из члана 359. став 4. у вези ст. 3. и 1. у вези члана 61. КЗ, и осуђен на казну затвора у трајању од три године и осам месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 18.11.2005. до 17.05.2006. године.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени Д.М. да суду на име паушала накнади износ од 20.000,00 динара, као и да је на име трошкова кривичног поступка исплаћених из буџетских средстава суда накнади новчани износ од 678.557,78 динара у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Истом пресудом обавезан је окривљени Д.М. да оштећенима на име имовинско правних захтева исплати новчане износе ближе наведене у изреци пресуде у року од 30 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног

извршења, док су оштећени доо Ц. С. Б., Д.Б., Н.Р. и А.Д. упућени да свој имовинско правни захтев у односу на окривљеног остварују у парници.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.3697/13 од 16.12.2014. године поводом изјављених жалби, а по службеној дужности, као и усвајањем жалби окривљеног Д.М. и његових бранилаца у делу у коме се првостепена пресуда побија због одлуке о кривичној санкцији и жалбе пуномоћника оштећеног Љ.Д., у делу у коме се првостепена пресуда побија због одлуке о трошковима кривичног поступка, Апелациони суд у Београду је преиначио пресуду Вишег суда у Неготину К бр.14/2010 од 25.02.2013. године, тако што је окривљеног Д.М., огласио кривим због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези члана 61. КЗ, за које га је осудио на казну затвора у трајању од 3 године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 18.11.2005. године па до 17.05.2006. године.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени Д.М. да суду на име паушала накнади новчани износ од 20.000,00 динара као и да на име трошкова кривичног поступка пред Апелационим судом у Београду исплаћених из буџетских средстава суда накнади износ од 25.000,00 динара и да плати трошкове кривичног поступка настале пред првостепеним судом и трошкове оштећеног Љ.Д., чију ће висину утврдити првостепени суд посебним решењем, у року од 30 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Истом пресудом, обавезан је окривљени Д.М. да оштећенима на име имовинско правних захтева накнади новчане износе ближе наведене у изреци другостепене пресуде, у року од 30 дана по правносножсти пресуде под претњом принудног извршења, док су оштећени доо Ц. С. Д.Б., Н.Р. и А.Д. упућени да свој имовинско правни захтев у односу на окривљеног Д.М. остварују у парници, док су жалбе окривљеног Д.М. и његових бранилаца и пуномоћника оштећеног Љ.Д. у преосталом делу, као и жалба јавног тужиоца и Вишег јавног тужилаштва у Неготину у целисти одбијене као неосноване.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.М., адвокат И.Р., због повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи оптужбе и кривичне одговорности.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама

против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., је неоснован.

По налажењу Врховног касационог суда неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М. указује на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП наводима да је, након што је тужилаштво пре отварања претреса пред другостепеним судом изменило оптужницу, окривљени другостепеном пресуом оглашен кривим због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези члана 61. КЗ које није било прописано законом у време извршења кривичног дела, и да је будући да је кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 4. у вези става 3. и 1. у вези члана 61. КЗ за које је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом престало да постоји у време доношења другостепене пресуде, правилном применом закона, окривљеног требало ослободити оптужбе.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног Д.М. истицао је у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге за постојање правног континуитета инкриминације дела за које је окривљени оглашен кривим (страна 35 и 36 другостепене пресуде) које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., којима се указује на неправилности приликом утврђивања чињеница у овом кривичном поступку из обављеног супервештачења, као и да су оштећени у овом кривичном поступку обештећени у парничном поступку, и у стечајном поступку, Врховни касациони суд није ценио, будући да се истима оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама, а што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља разлог због кога би окривљени могао поднети овај ванредни правни лек.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**